

א] נ"ב אינו
מין המניין
דכתיב עד מתי
עצל תשכב וגו'
ב] עומר לגולגולת
ג] מחכמי עכו"ם
נאמר שפירוש:
"אתה חי רק פעם
אחת" ודברי
טומאה הם ישתקע
הדבר ולא יאמר
ונראה כוונת
הרב שהוא מעיין
החי אחד שהוא
הסתופפות בצל
השכינה בעולם
הבא ואותו היילו
תנוי לבן למעלה
ושחור למטה
כידוע והוא משל
חסד ודין והדבר
ידוע ליודעי חן
ולכן נהגו לאוכלו
או בעירבוב
למתק הדין בחסד
או לאוכלו ביחד
השחור והלבן
שהדין לבדו
קשה ד] לא ידענו
מה הוא ה] לא
מצינו בבקעת
מכולה בירושלמי
שלנדינו ולי
נראה שלא ירדו
חכמים לסוף דעתם
ולכן לא נשתנה
בתלמוד דידן

כל הבחורים פרק ראשון

ישיבת הסדר ב.

אין משפט
נר מצווה

א אין משפט לא יודע
מה זה אומר מי
מיצר את זה בכלל

חידושי אבני נזר

חברה אתם קוראים
את המסכת הזו
אתם מסיימים תוך...
חודשיים

תוספות ישנים

שאינם מגיעים.
אההה מה אתה
רוצה... בסדר אני
ישן... אני יודע אני
יודע... טוב תן לי עוד
חמש דקות... כן חמש
דקות ואני קם טוב:

חשובים.

בגמרא מפרש ליה: שמגיעים. למניין בשחרית בשבע ורבע
צלי פירסוס: שאינם מגיעים. מחמת שנשארם עד מאוחר
למקן תיקוני השכינה חוטפתם שינה לנתיים ואינם מגיעים: חלקן בסעודה.
שיעור ג. תלמידי חכמים הנקראים ג' מלשון
לקמן מפרש: תלמידי בית המדרש. לשמוע חידושים שלא שמעתם אהן מעולם:
גיסות ונעקרים מתלמודם מחמת גיסס ואף
על פי כן תשובים שפסיהם מוזמנים
ועומדים צבית המדרש: לתקצובא דמשרד
הביטחון. שייק צלעו^א: לשיעורה. הוא
בשמה והיא בשמו: יולו. יז אונלי לז וואנס^ב:
בני נוער. בני שטומה שאינם יודעים ידעת
המורה: פרומבון. כלי גדול ומנגינסן זו
צמח צית השואצה ומגיעים על יד לרות
הקודש צדימא צפרק צחליל: שמחה.
קטרוס צלעו^א: הגיעו לשיבת. מולן
השלוס מפי מורי רב גאלי גאון:

כל

הבחורים חשובים בישיבה את שמגיעים
ואת שאינם מגיעים דברי רבי זאב^א רבי
חגי אומר המגיעים חשובים ושאינם
מגיעים אינם חשובים והכל נוטלין חלקם
בסעודה: גמ'^א אמר מר מאי חשובים
חשובים כתלמידי בית המדרש והאמר רבי
זאב הכי והרי איכא שיעור ג' שאינם מין

הלומדים ואף על פי כן חשובים אלא רבי זאב לתקצובא דמשרד הביטחון
קאמר אי הכי רבי חגי מאי קסבר קסבר החוטפתו שינה אינו מין המניין^א
אי הכי מאי פלוגתא איכא אלא תנא כל הבחורים חדישים בישיבה ורבי חגי
לא חשיב להו דאינם מגיעים לשיעוריה: והכל נוטלין חלקם בסעודה: מאי
חלקם חלקם היינו יולו כדתניא היה רבי חגי אומר כל הבחורים זכאים ליולו
חוץ מן השבושים שבני נוער הם: תניא בשעה שהיו הולכים חכמים לרבי
חן דמן בקעת מכולה והיה מנגן לפניהם בטרומבון אחותם שימחה היו מהלכים
והגיעו לשיבה והיו רואים בחורי הישיבה מעטים היו בוכים ורבי מעיין מצחק
שאלו לו לרבי מעיין מדוע אתה צוחק אמר להם מדוע אתם בוכים אמרו לו
בחורים מעטים ולא נבכה אמר להם על זה אני צוחק שפעם היו בישיבה
מאה ועשרים בחורים וכשם שזה נתגשם עתידין להתגשם דברי שלי עוד יהיו
עשרים וחמישה בחורים בישיבה שנה א' ובחוריה משחקים בפינת הקפה שלה
אמרו לו חכמים רבי מעיין אשריך שניחמתנו אבל כרגע רשומים רק חמש

גאון כתב שכל המחפלל אחר הנזן לא היה

ראוי לו להייתשז מן המניין אלא שהקלו

חכמים בדבר שאין הליצור יכול לעמוד בו

חדשים. וקצת קשה והרי איכא דאינס

חדשים כגון דן ועל ועוד..

אלא דהאחנא אזיל צתר רובא דשיצה

דאפילו רבניה חדשים כדשינו:

לשיעוריא. ופירש בקונטרס הוא

בשמה והיא בשמו

ותלילה לומר כן שהוא מדרכי האמוראי

ונראה שנפלה טעות צלעו רצנו ולריך

היה לכחז הוא בשמו והיא בשמה אי

נמאי שיעורו דרבי חגי על דרכי

האמוריא הוה:

חן דמן בקעת מכולה. שהיה

רואה למרחוק ויוס שלישי של ניתוח

למר היה והיו צלין אליו חכמים

לקיים מצוות ציקור מוליס כדאימא

צמסכת הר צרכה:

סתם לא היה לנו איך לרשום

את זה. וקשה טובא מדוע לא נשמה

מסכת זו צתלמוד צצלי ואומר רבנו

יש דמסכת זו ירושלמי היא ולכן לא

נשמה דהרי כתיב צה צקעת

ממכולה ואינה כי אס צאך

ישראל ולא מציאנו לה אחזור

כי אס אכל תלמוד ירושלמי^א

הדרן הלך כל הבחורים וסליקא

לך מסכת ישיבת הסדר

הדרן הלך כל הבחורים וסליקא לך מסכת ישיבת הסדר